

Huiman vuosikertomus 1925

Vuosi 1925 oli epäilemättä työläisurheilun historiallinen merkkivuosi. Pidettiin silloin Frankfurt-am-Mainin kaupungissa Saksassa ensimmäiset työläisolympialaiset. Tosin^{kyllä} jo vuonna 1921 oli aikomus järjestää nämä kisat Praagissa, mutta tsekkiläisiltä puuttui kokonaan urheilukilpailujen järjestelykyky ja kisoista muodostui etupäässä heidän liittojuhlensa kaikenlaisine voimisteluy. esityksineen, jossa urheilu oli kokonaan sivuasiana. Mutta nyt kun kisojen järjestely oli annettu saksalaisille, voitiin jo edeltäpäin olla varmoja, että niistä todellakin tulee, mitä tulla pitää. Näissä kisoissa piti koko maailman työläisurheilijain lyödä veljen kättä, mutta niin ei ikävä kyllä käynyt, sillä punainen urheilunationalaale jäi niistä pois. Tämä sai meidänkin liittomme jäsenissä heräämään kaksi ajatusta. Toiset olivat olympialaisiin osanoton kannalla toisten ollessa sitä mieltä, että tynkä olympialaiset saavat meidän puolestamme olla. Tämä kaksimielisyys kehittyi niin pitkälle, että pelättiin liittommme menevän kahtia, mutta osottautui tämä pelko turhaksi, sillä lopulta lämpenivät kaikki olympialiasille niin otettiin niihin osaa yhtenä miehenä. Meillä Keski-suomalaisilla oli kova onni. Talviolympialaisiin ei voitu pitää edes val intakilpailuja, sillä luonto oli epäoikeudenmukainen. TUL:n talviurheilujaosto ja olympiakomitea tekivät valinnan ja piiristämme läpäisi joukkoon Jyväskylän Veikkojen E. Halinen. Yleisurheilijoille oli kohtalo vielä kovempi, sillä valinta-

kilpailujen perusteella ei joukkoon läpäissyt yhtään piirimme miestä. Tulos oli sama kaikissa muissa lajeissa paitsi Pyöräilyssä jossa Multian Köntyksen Yrjö Väärämäki yletti tulemaan joukkueeseen. Seuramme jäsenistä otti valintakilpailuihin osaa ainoastaan Kalle Hiironen ja Eino Savolainen kumpikin painissa. Hiironen loukkasi kätensä heti ensimmäisessä ottelussa ja niin oli hänen toiveensa ja mahdollisuutensa rauenneet. Savolainen oli vielä liian nuori kestääkseen tällaista tulikoetta. Tulkoon vielä edellisten lisäksi mainittua Elis Salmelin, jolla olisi ehkä paljonkin sanottavaa olympialaisten 12-ottelussa jossa kahdeksan lajia oli voimistelua ja neljä urheilua. Mutta kun seurallamme vasta aivan viime tingassa saatiin niin tärkeä voimisteluväline kuin hevonen, niin oli hänen itsensä sekä muiden harmiksi pysyttävä kotona. Saadaksemme selvyyttä seuran eri toimeloista, tarkastamme niitä hiukan mainiten ensiksi.

Voimistelu

Sen harrastus seuramme jäsenissä ei näytä vähenevän, vaan pikemminkin päinvastoin. Harjoituksia on pidetty säännöllisesti kahdesti viikossa. Harjoitusillat ovat maanantai ja perjantai. Kuitenkin on otettava huomioon, että harjoitetaan voimistelua ainoastaan talven aikoina ja että ÄTY on luovuttanut juhlasalinsa harjoituspaikaksi. Johtajina ovat toimineet miehillä Elis Salmelin naisilla P. ja Palonen poikaosastolla K. Närhi. Piirin mestaruuksista kilpailtiin toukokuun 25. päivä Huimen järjestäminä. Mieskohtaiset mestaruudet sekä telineellä että sauva- ja vapaaliikkeissä anasti ilman muuta Elis Salmelin, joka

omaa jo pitkälle kehittyneen tekniikan sekä hyvän varmuuden. Miesten joukkuemestaruudet telineissä ja sauva- ja vapaaliikkeissä sai Huiman joukkue. Naisten joukkuemestaruuskilpailuissa sai Huiman joukkue päihinsä Veikkojen joukkueelta, joka muuten oli ainoa vierasseurainen kilpailija.

Paini

Sen harrastus häyttää yhä lisääntyvän. Uusia harjoittelijoita ilmestyy joukkoon vähän väliä. Harjoitukset pidettiin alkuvuodesta sitä vasten vuokratusta huoneessa, mutta kun seuran talous ei sitä kestänyt, oli matot ennen pitkää tuotava työväenyhdistyksen juhlasaliin, missä sitten harjoiteltiin kevääseen saakka. Kun työväenyhdistys teki kesällä lisärakennuksia näyttämön puolelle rakennutti se myöskin siihen huoneen painin harjoitusta varten, mikä onkin kiitollisuudella merkittävä, sillä tuskin löytyy maastamme monta maaläisseuraa, jolla olisi sellainen harjoituspaikka. Erikoisen edustavia painijoita ei seurassa ole Hiironen loukattua kätensä. Mainittakoon kuitenkin H. Hiironen, Y. Limsten, Eelis Sipponen, A. Pekkarinen, K. Kautto ynnä monet muut jotka takaavat, että vielä on Huimassa painijoitakin.

Yleisurheilu

Siihen päästiin käsiksi hyvissä ajoin. Kesä tuli aikaisin. Päänvaivan tuotti ainoastaan urheilukenttä, missä harjoittelu siinä kysymys. Työväenyhdistyksen talon pihamaa on tähän saakka ssnut tyydyttää ne vaatimukset jotka asetetaan urheilukentälle. Hyyt ja

heitot on siinä osittain voitu suorittaa, kun on oltu siinä äärimmäisen vaatimattomia, mutta kaikki juoksut on jäänyt sivuun. Keväällä kuitenkin heräsi seuran jäsenissä harrastus juoksuun ja niin jäi talon piha ilman askeltajia. Harjoitukset pidettiin ns. Kelhosen purola, jossa oli maantie juoksuratana ja vaatimaton sanna-kuoppa hyppypaikkana, ainoastaan kuulantyyttöä pidettiin edelleen vanhalla harjoituspaikalla. Urheilutaso yleensä oli ehkä alemmalla kuin edellisinä vuosina. Korkeampaa tasoa edusti Eelis Salmelin voittaen mm. piirin kovan kymmenottelumestaruuden uudella ennätyspistemäärällä. E. Koskinen 1° ikämies - olisi todennäköisesti voittanut liiton ikämiesmestaruuden 1500 m:n juoksussa, mutta jäi etupäässä seuran taloudellisista syistä niihin osallistumatta. Nuoremasta polvesta herättää toiveita etupäässä A. Ritanen, L. L. Lahti ja M. Onkinen. Maalaisseurojen kuusottelussa oli Huima edelleen ylivoimainen voittaja voittaen pokaalin toisen kerran vuodeksi haltuunsa. Vuoden lopulla herätettiin uudelleen kysymys kunnallisen urheilukentän rakentamisesta ja sai se kunnan viranomaisten keskuudessa niin paljon huomiota osakseen, että on toiveita parempaan päin.

Hiihto

Se ei epäedullisen talven vuoksi voinut sanottavasti tulla esille. Se rajoittui etupäässä piirinmestaruuskilpailuihin, jotka järjestettiin maaliskuun 24.- 25. päivä.

Sisähypyt

Oli Huimalla edelleenkin ylivoimainen laji eli nämä sisähypyt. Saatiin kaikki piirin mestaruudet. Mainittakoon myöskin E. Kovasen uusi piiriennätys pituushypyssä.

Seuran sisäisistä asioista

Niistä on huolehtinut etupäässä johtokunta, johon on kuulunut J. Limsten rahastonhoitajana, M. Onkinen, V. Häkkinen ja Voitto Nyholm sekä varajäseninä Eelis Salmelin, Kalle Hiironen ja Alpo Härkönen. Puheenjohtajana on toiminut E. Koskinen, varapuheenjohtajana Eemil Salmelin, sihteerinä Ville Palonen, varakirjurina M. Onkinen, jäsenmaksujen kantajana K. Närhi ja taloudenhoitajana Voitto Nyholm. Piirin johtokuntaan on seuran edustajana piirikokouksen valitsemana kuulunut Edvin Koskinen.

Kokouksia

Niitä on seuralla ollut 17 yleistä ja 2 johtokunnan kokousta ja on niissä kirjoitettu yleensä 123 pöytäkirjan pykälää.

Kilpailut

Niitä on vuoden kuluessa järjestetty: kansalliset painikilpailut tammikuun 1. ja helmikuun 1. päivä, TUL:n Keski-Suomen piirin hiihtomestaruuskilpailut maaliskuun 24. - 25. päivä, piirikunnalliset painikil-

pailut maaliskuun 24. - 25. päivä. TUL:n Keski-Suomen piirin voimistelumestaruuskilpailut toukokuun 25. päivä. Maalaisseurojen kuusiottelu ja piirikunnalliset urheilukilpailut elokuun 30. päivänä. Jäsenvävälisiä kilpailuja on järjestetty useimmissa eri lajeissa.

Mestaruudet

TUL:n Keski-Suomen piirin mestaruuksia seuralla ja sen jäsenillä on vuonna 1925 tullut seuraavasti: joukkuemestaruudet sauva- ja vapaaliikkeissä sekä telineillä. Eelis Salmelinilla sauva- ja vapaaliikkeillä sekä telineellä. Vauhdittomien hyppyjen kolme mestaruutta E. Kovaselle. Ikämiesten kolmiottelumestaruus vauhdittomissa hyppyissä E. Ritaselle. Kymmeniottelumestaruus Eelis Salmelinille sekä seiväshypyn, keihäänheiton paremmallakädellä yhteistuloksella samoin Eelis Salmelinille. Kiekonheitto yhteistuloksella Valpas Nyholmilla. Yhteensä 13 mestaruutta.

Iltamat

Niistä on huolehtinut huvitoimikunta, mutta on sen toiminta supistunut varsin pieneen. Tähän on osaltaan vaikuttanut iltamavuorojen vähyys. Suurin syy on kuitenkin laitettava huonen yhteisymmärryksen tilille, sillä mitä merkitystä on sillä, jos huvitoimikunta päättää järjestää iltaman, kun seuran muut jäsenet eivät avusta ohjelman hankkimisessa. Toivottavasti tämä tulevaisuudessa korjaantuu ja yritetään oikein miehissä ja naisissa yhteisen asian hyväksi.

Yleensä

Kun otamme laskuihin koko seuran toiminnan täytyy tunnustaa se ikävä tosiasia, että suurimmalla osalla seuran jäsenistä on oma minä asetettu ensitilalle ja koko seuran olemassaolo on vasta toinen tekijä. Jokainen kuitenkin tunnustaa oikeaksi sen että ensin otetaan huomioon mitä se voikuttaa seuran toimintaan ja vasta sitten se mitä se minään vaikuttaa. Kun näin teemme, niin teemme oikein. Edellä olevan olemme maininneet siksi, koska seuran taloudellinen tilanne näyttää yhä vaan huonevan, että jäsenet tulisivat huomioimaan, missä vika on korjattavissa. Siksi meidän on uudelle toimintavuodellelähtiessämme otettava osuustoimintaväen tunnussana: "Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta." - omaksemme ja sotahuudoksemme: Huima hei!hei!hei!

Johtokunnan puolesta

Vilho Palonen, sihteeri